

ZARZĄDZENIE Nr 2301/2022
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
z dnia 12 sierpnia 2022 r.

**w sprawie przyjęcia i przekazania pod obrady Rady Miasta Krakowa projektu uchwały
Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy skweru**

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005, 1079, 1561) zarządza się, co następuje:

§ 1. Postanawia się przyjąć i przekazać pod obrady Rady Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy skweru.

§ 2. Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

druk nr

projekt Prezydenta Miasta Krakowa

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA KRAKOWA
z dnia**

w sprawie nazwy skweru

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2022 r. poz. 559, 583, 1005, 1079, 1561) uchwała się, co następuje:

§ 1. Nadaje się nazwę Skwer Janiny Ipohorskiej ps. „Jan Kamyczek” - dla obszaru położonego w Dzielnicy II Grzegórzki /działka Nr: 224/1, obręb 17 jednostka ewidencyjna Śródmieście/.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Uzasadnienie

Z wnioskiem o upamiętnienie w przestrzeni publicznej Janiny Ipohorskiej ps. „Jan Kamyczek” wystąpiła Pani Alicja Ziolo. Wniosek uzyskał pozytywną opinię Zespołu ds. Nazewnictwa Komisji Kultury i Ochrony Zabytków Rady Miasta Krakowa oraz Rady i Zarządu Dzielnicy II Grzegórzki. Proponowana patronka uzyskała pozytywną opinię Instytutu Pamięci Narodowej. Nadanie nazwy bezimiennemu skwerowi pozwoli w godny sposób uczcić pamięć Janiny Ipohorskiej.

Uchwała nie spowoduje wzrostu wydatków na funkcjonowanie Urzędu Miasta Krakowa. Realizacja Uchwały nie wymaga zwiększenia zatrudnienia, a także nie będzie powodować w przyszłości dodatkowych kosztów niż ponoszone przed jej wprowadzeniem.

Janina Ipohorska, właściwie Janina Nosarzewska, ps. „Jan Kamyczek”, „Alojzy Kaczanowski”, „Bracia Rojek” (ur. 15 sierpnia 1914 r. we Lwowie, zm. 20 września 1981 r. w Rabce) – polska malarka, dziennikarka, scenarzystka, autorka poradnika „Grzeczność na co dzień” (1955 r.). Skończyła Gimnazjum Humanistyczne im. Królowej Jadwigi we Lwowie, po czym dostała się na romanistykę na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Jana Kazimierza. Po jej ukończeniu odbyła trzyletnie (1936–1939) studia malarskie w pracowni prof. Felicjana Kowarskiego w ASP w Warszawie. Po studiach wróciła do Lwowa, gdzie pod radziecką okupacją pracowała w Teatrze Miniatur. Reżyserem był tam Marian Eile, Ipohorska tworzyła scenografię i kostiumy. Podczas okupacji niemieckiej pracowała, jako pracownica administracyjno-biurowa, w Instytucie prof. Rudolfa Weigla. W 1943 r., zagrożona aresztowaniem przez Gestapo, uciekła ze Lwowa zmieniając nazwisko na Ipohorska (nazwisko panięńskie jej matki). Po II wojnie światowej przyjechała do Krakowa, gdzie razem z Eilem stworzyli tygodnik „Przekrój”. Projektowali również razem scenografię i kostiumy dla wielu teatrów: Starego, Syreny, Śląskiego, Dramatycznego, Młodego Widza, Małego i innych. Ukończyła studia na wydziale scenografii krakowskiej ASP, gdzie później przez trzy lata prowadziła wykłady z kostiumologii. Była współzałożycielką, wraz z Marianem Eilem, kabaretu Siedem Kotów w Krakowie. W „Przekroju” najbardziej znana była pod pseudonimem Jan Kamyczek, zajmując się tematyką *savoir-vivre*’u. Pisała też książki z tego zakresu: „Grzeczność na co dzień”, „Savoir vivre dla nastolatków”. Jako „Bracia Rojek” pisała felietony, a pod pseudonimem Alojzy Kaczanowski była scenarzystką pierwszego polskiego kryminalnego serialu telewizyjnego „Kapitan Sowa na tropie” (1965 r.) i autorką jednej powieści kryminalnej pt. „Rozkoszne przedpołudnie”; pisała też zamieszczane w „Przekroju” krótkie zagadki kryminalne. Była nadto autorką znanych aforyzmów („Jaka to oszczędność czasu zakochać się od pierwszego wejrzenia”, „Wymieniaj doświadczenia. Ale tylko na lepsze!”). „Grzeczność na co dzień” ukazała się po rosyjsku oraz w tłumaczeniu na język ormiański. Jest pochowana na Cmentarzu Podgórskim w Krakowie (kw. XLI–8–9 w grobie rodziny Lenkiewiczów).